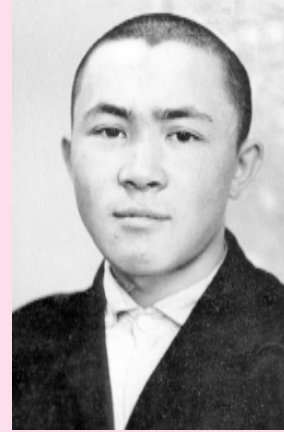
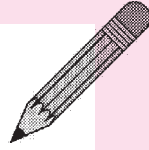

ИДШЕЖ

УЙНАТКАЖ

КӘЛӘМ

Әзәбиәткә 60-сы йылдар башында килгән безең быуын китапка, сәңгәткә табынып үсте. Бигерәк тә Бөйөк Ватан һугышында катнашкан һалдат-шағир-зәрғә, һалдат-языусыларғә һокланды, әсәрзәрен көтөп алып, һәр уңайлы осракта хуплау һүзә әйтергә тырышты. Ә бына ижад донъяһына һуңырак аяк баһқан быуынғә һағырак, хатта бер аз ғына «өстәнерәк» караны, хурламаһа ла, артык хуплап барманы. Әзәбиәткә быуат азағында килгән бөгөнгө әзиптәр безгә лә шулайырак карай. Хатта арттырыбырак ебәрәләр. Хәйер, был гәзәти күренеш, тәбиғи бер тойғолор. Без бит оло быуынды хөрмәтләргә, изге итеп күрергә өйрәнгән. Ошо тойғо-гәзәт канға һеңгән. Өлкән Кәләмдәштәр үз ижадтарына һаман бары хуплау, мактау һүзә көтә. Киреһе һирәк була...

Дөрөс, гәзәти булмаған хәлдәр зә осрай ине. Сөнки, донъя кеүек, йәш кәләм әйәләрә лә бер генә калыпка һыйып, бер генә кағизгә буйһоноп бармай. Зур талант үзә үк гәзәти булмаған бер күренеш, озак, хатта мәңгә асылыр серле йомғак бит үл.

Бөтә быуын ижад кешеләрә күңелендә бер юлы танылыу һәм хуплау тапқан һүз оштаһы — Ауырғазы районының Төрәмбәт ауылында тыуып-үскән егет — Рәшит Назаров ана шундай исем, ана шундай зур талант булды. Тәүгә әсәрзәрә баһылып сығыу менән йәшәп килгән традицияларзы, йола буйынса макташыузарзы, гәзәт буйынса ғына тәһкитләүзәрзә бөззә булһа кәрәк. Олоһо ла, кесеһе лә уны тиз күрәп алды: һокланды, гәжәпләнде, таң калды. Сөнки баһкаса мөһкин түгел ине. Йәш шағир баһкорт әзәбиәтенә яңы һүз, яңы сер алып килде...

Рәшит Назаровтың ике зур томлығы әзәрләнде, якын йылдарға улар донъя күрер тип өмөтләнәбез.

Рәшит Назаровтың ижад мөғжизәһен асыу — алда, яңы быуатта!

Риф Мифтахов.

Рәшит НАЗАРОВ

Туған тел

Миңәмә ни һине оноторға!
Туған теләм, әсәм һөтөләй,
Сафлык бирзең миңә,
кеүәт бирзең,
Куша үстең йөрәк итемә.

Әйзә юлдар алыс алып китһен,
Мин барыбер тыуған илемдә.
Тыуған илгә булған һөйөүемдә
Әйтермен тик туған теләмдә.
1.12.1963.

* * *

Уң ялы — ақ, һулы — кара,
Вақыт — толпар сабып бара.
Капыл елеп үтеп китә,
Ташты камыр итеп китә...

Кем йөрәген арбамаһ ат,
Тик, йоклама, шуға ла бак:
Хак ир әйәр һапыр уға,
Исәүәнде изер тояк.
31.12.1963.

Вулкан

Йөрөгем, бәлки, Ергә окшаштыр,
Самалап сәскә, күберәк таштыр,
Йәйе лә барзыр, барзыр кышы ла,
Осалыр унда ел дә, кошо ла,
Сүлдәр дөрләйзер,
 котоп дыулайзыр,
Донъя бит, донъя —
 шунһыз булмайзыр.

Кырыстыр минең йөрөгем, Ерзэй,
Ул да нис низе буш кына бирмәй.
Ап-ак түгелдер йөрәк тә, Ерзэй —
Тик кара ерзән ак гөл бит үрләй.
Һалкындыр минең йөрөгем,
 Ерзэй —
Ләкин эсендә ут бит, ут дөрләй.

Ут дөрләй унда ажарлы, тере,
Юл эзләп сапсыя ул ары-бире...
Капыл ук атһа уға назлы күз,
Қылыстай ярһа капыл усал һүз,
Йәки хистәргә тулышһа артык —
Суйыр таштарзы, таузарзы ватып
Урғып сыға ут! Үкерә вулкан!
Ирейзәр утта кыш, йәй, көн,
 төн, таң!

Тик ул да бер сак
 тына бит...
Вулкан ғына бит, вулкан ғына бит!
 9.02.1966.

Юк!

Һәм мин ятам бына... Арығанмын.
Арығанмын юлдан, шау-шыузан.
Арығанмын эштән, эшһезлектән,
Буш тынлыктан, сая ярһыузан...

Күз алдымда һалкын
 зәңгәр көмбәз,
Һаман алыс, һаман мөһабәт...
Хыядарым хәзер уны йыртмай,
Тынысланды күк тә ниһайәт!

Йондоззарзың бозмаң тыныслығын
Йөрөгем дә инде бөгөндән.
Ергә қолап төшкән йәш ай кеүек,
Йәш ай кеүек ул да бөгөлгән...

Кулдар хәлһез, кулдар ерзе космай,
Иренемә кысмай күтәрәп.
Хужаһыз буш бөркөт ояһылай
Тын һәм һалкын бөгөн күкрәгем.

Мәңгелеккә сикһезлекте кушып
Хәмер коймак инем шундай бай.
Шул хәмерзе һалып, һузмак инем
Йөрөгемде гәжәп бокалдай...

Һәм мин ятам бына...
 тынлык, тынлык...
Ерзә минең дуһтар бар ине...
Юлдарыбыз горур кая, таузар,
Кырыс, уйсан, алыс яр ине.

Тормош минең дуһым булғанғалыр,
Күберәк ине бугай доһманым...
Кулда кылыс ине, өстөмдә күк,
Боһманым мин, юк,
 юк, боһманым...

Тынлык, тынлык, тынлык...
 Арығанмын...
Талпына тик алыс шом ғына.
Күкрәгемә, көнгә йылынырға,
Шыуып сыға йылан шым ғына...

Бөгәрләнеп ята хужа кеүек,
Купшы һынын көндә уйната...
Сеү... канымды өтә һалкынлығы,
Йөрөгемде тыны уята...

Тағы тибә йөрәк! Һискәнгәндәй
Ерем китә капыл тетрәнеп.
Алыс йәшен күкте ярып уза,
Дөрләп китә һалкын күкрәгем.

Ояһына кабат кайта бөркөт,
Һауа ярзы горур бер тауыш.
Басты йөрәк, гүйә, доһманына
Һикерергә торған юлбарыс.

Башын һузып, тертләп,
 йылан шул сак
Ысылданы, ситкә һикерзе...
Мин сайкалып ергә тороп бастым...
Юк! Мин үлмәнем әле, мин тере!
 25-26.02.1966.

